

H. L. Møller). Betænkning (B. Sp. 1387) afgiven $\frac{12}{3}$ (Ordfører: Sveistrup). 2. Beh. $\frac{21-22}{3}$ (F. Sp. 6051). 3. Beh. $\frac{26}{3}$ (F. Sp. 6260). *Oversendt til Landstinget.*

Tidligere Forslag til Ministeransvarlighedslov have været fremsatte i 1856—57 (Monrad), 1875—76 (Alberti, Berg, Høgsbro m. fl.), 1878—79 og 1879—80 (Alberti), 1895—96 (Krabbe) og 1904—05 (Krabbe m. fl.). Ved Forelæggelsen af det nu af Justitsministeren fremsatte Forslag henviste Ministeren til, at Konseilspræsident Deuntzer i Samlingen 1901—02 — i „fuld Overensstemmelse med hans Kolleger i det daværende Ministerium“ — udtalte, at et Forslag til Lov om Ministeransvarlighed var en af de Ting, som laa Ministeriet paa Sinde, og at det vilde blive fremsat, naar man var kommen nogenlunde igennem den store Række af Forslag, som laa for. „Det nuværende Ministerium har nu „fundet Øjeblikket belejligt til at tage denne Sag op. Lovforslaget er“ — udtalte Ministeren videre — „som naturligt er, bygget paa tidligere private Lovforslag, fremsatte i dette høje Ting, men dog med adskillige ingenlunde uvæsentlige Ændringer og Tilføjninger.

I. Af Lovforslagets *almindelige Ansvarsregler* anføres følgende: »En Minister paadrager sig Ansvar for sine Handlinger og Undladelser i Embedsforhold paa samme Maade, hvorpaa en Embedsmand efter almindelig borgerlig Straffelov paadrager sig Ansvar som Gerningsmand eller for Forsøg og Meddelagtighed. Almindelig borgerlig Straffelovs Bestemmelser ere anvendelige ogsaa for Ministres Forbrydelser i Embedsforhold, for saa vidt der ikke i denne Lov er foreskrevet strengere Straf. At Ministerens Handling eller Undladelse er paabudt ved Lov, endelig eller foreløbig, fritager ham ikke for Ansvar, selv om han ikke har medvirket til Lovens Tilblivelse, saafremt Loven efter sit Indhold eller sin Tilblivelsesmaade er stridende mod Grundloven. For Hensigtsmæssigheden af Handlinger eller Undladelser, der ere paabudte ved foreløbig Lov, staar den i Udførelsen eller Undladelsen deltagende Minister til Ansvar.“ — „For Beslutninger, fattede i Statsraad eller i Ministerraad, er enhver i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet deltagende Minister ansvarlig, naar han ved Forslag, Raad eller Stemme har deltaget i Beslutningens Tilblivelse eller har ladet Beslutningen blive fattet uden at nedlægge Indsigelse derimod. En Minister, der ikke har deltaget i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet, bliver ansvarlig for Beslutningen ved senere at tiltræde den eller ved at deltage i dens Udførelse eller ved, naar Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, ikke at modsætte sig den efter at være blevet vidende om samme“. — „For skriftlig udfærdigede,